

† 08-05-2020 Παρασκευῆ μετὰ τῶν Μυροφόρων.

† Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ.

† Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ Μεγάλου.

Ὕχος Δι

Χ^M + Κ^Δ Θε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα

νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με

νος εν ο νομα τι Κυ ρι ι ι ου Δ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ώς ὄνω)

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
ὄνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα

νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με

νος εν ο νομα τι Κυ ρι ι ι ου Δ

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ώς ὄνω)

Ἄπολυπίκα.

Ὕχος Ἀ Δι

χ ^M
 Δ
 Ο ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο
 του ξυλου κα θε λων ^A το αχραντον σου Σω
 ω ω ω μα ⁶ σιν δο νι κα θα ρα ει λησας
 και α βω ω μα σιν ^A εν μνηματι και νω
 κη δεν σας α πε θε το ⁶ αλ λα τρι η με ρος α
 νε στης Κυ υ ρι ε ^A πα ρε χων τω κο
 σμω το με γα ε ε ε λε ος

Δ Ο τε κα τη ηλί θες προς τον θα να τον
η ζω η η α θα α να τος Δ το τε τον
Α δην ε νε εκρωσας τη α στραπη της Θε
ο τη τος 6 ο τε δε και τους τε θνε ω
τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε εστη σας Δ
πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων
ε κραυ γα λον 6 Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος
η μων δο ο ο ζα σοι Δ

Δόξα...

Ἀπολυτίκιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Ἡχος β'.

Ἄλλα πο ο στο λε Χρι στω τω Θε ω
 η γαπη με νε Ἀ ε πι τα χυ νον ρυ σαι λα
 ον α να πο λο γη τον δε χε ται σε προ
 σπι ι πτον τα Ἀ ο ε πι πε σον τα τω
 στη θει κα τα δε ζα με νος δε ον ι κε τευ
 ε Θε ο λο γε και ε πι μο νον νε φος ε
 θνων δι α σκε δα α α α σαι δε αι του με νος
 η μιν ει ρη νην και το με γα ε λε ος δε

Και νῦν ἔτει
 Ταῖς Μυροφορίαις γυναικαῖς
 ξι παρατομνηματισταῖς οἱ Αγγέλοις
 εβοῶοοοαταμυρατοιςθνητοιςυ
 παρχειαρμοοδιατοσδεδιαφθο
 ραςεδειχθηαλλοτριοςαλλακραυγασα
 τεανεστηοκυυριοςπαρεχων
 τωκοσμωτομεγαεεελεοοοος

Μετὰ τὴν α' Σπιχολογίαν. Κάθισμα τῆς Ἐορτῆς.

Ὕχος β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ μύρα θερμῶς, τῷ τάφῳ προσκομίζουσαι, Γυναῖκες Σωτῆρος Ἀγγέλου τῇ λαμπρότητι, τὰς ψυχὰς ἡγάλλοντο, καὶ Θεόν σε τῶν ὅλων ἐκήρυξαν, καὶ Μαθηταῖς ἐβόων· ὅντως ἀνέστη ἐκ τάφου ἡ πάντων ζωή

Δόξα... Καὶ νῦν... (Τὸ αὐτό.)

Ὕχος ~~πα~~ Δι

Ἄτα μυρα φερο μως τῷ τα φω προσκο
μίζουσαι. Γυναικες Σωτῆρος Αγγελος λου
τη λαμπρο ο τη τι τας ψυχας η γα αλ
λον το και Θεον σε των ο λων ε κη ρυτ
τον και Μα φη ταις ε βο ο ο ο ων ον
τως α νεστη εκ ταφου η παντων ζωη η

Μετὰ τὴν β' Σπιχολογίαν.

Κάθισμα τοῦ Ἅγίου.

Ὕχος πλ. δ^ν.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἄναπεσὼν ἐν τῷ στήθει τοῦ Ἰησοῦ, παρρησίας τυγχάνων ὡς μαθητής, ἥρωτησας, Τὶς ἔστιν, ὁ προδότης σου Κύριε; καὶ ὡς ἥγαπημένῳ, ὑπάρχοντι ἐνδοξε, διὰ τοῦ ἄρτου οὗτος, σαφῶς ὑπεδείχθη σοι· ὅθεν καὶ ὡς μύστης, γεγονὼς τῶν ἀρρήτων, τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν, ἐκδιδάσκεις τὰ πέρατα, Θεολόγε Ἀπόστολε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Κάθισμα τῆς ἑορτῆς.

Ὕχος β'. Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα

Πρὸς τὸ μνῆμα σου σῶτερ, αἱ σεπταὶ μυροφόροι ἐλθοῦσαι, τὸν δεσπότην ἀλείψασθαι μύροις, ὡς βροτόν σε κατηπείγοντο ἄγγελος δὲ αὐταῖς χαρὰν ἀνέστη ὁ Κύριος, δι' ὃ κηρύξατε ἀποστόλοις, τὴν ἐκ τάφου ὄντως φρικτὴν τούτου ἔξανάστασιν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον.

Κάθισμα. Ἡχος δ'.
Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὴν μνήμην τιμήσωμεν, τοῦ Ἀποστόλου πιστοί· ἐπέστη γὰρ σήμερον, πᾶσι τοῖς πέρασι, φωτίζουσα ἄπαντας. Οὗτος γὰρ τοῦ Κυρίου, ἀληθὴς Θεολόγος, καὶ ἐν Εὐαγγελίῳ, ἀναδέδεικται φίλος· διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτόν, βρύει ἱάματα.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Κάθισμα τῆς ἑορτῆς.

Ἡχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ μύρα σωτὴρ γυναῖκες προσκομίζουσαι, ἐζήτουν σπουδῇ μυρίσαι σε φιλάνθρωπε, ἐκ τοῦ τάφου δὲ ἄγγελος, πρὸς αὐτὰς ἐβόα· Ἔγήγερται ὁ ζωοδότης καὶ Κύριος, πατήσας τὸν ὄδην καὶ τὸν θάνατον.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δὲ Ἡχου.

Ἄρχος ἡ τος

Ἐκ νεοτητοῦ μου πόλης απολαμβάνει
πολεμεῖ με παθητὴν αλλὰ αυτοὺς αντιλαμβανεῖ
βούς καὶ σωσον Σωτηριού Δίς

Οἱ μισουντες Σιων αἰσχυνθήτε από του Κυρίου ουτῷ ως χορτούς γαρ πυρί
εσεσθε απεξηραμένοις νοις Δίς

Δοξα Πατρί καὶ γῇ ω καὶ Αγῇ

ωπνευματική
Δοξα γῇ ωπνευματικά σαψυχηζω
ουταικαὶ καθαρσειν ψουται λαμπρυνεται

Π Β

6 τη Τρι α δι κη Mo να α δι ι ε ρο

κρυ φι ως λ⁶

χ^M Β

6 λΚαι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

τον αι ω νωναμην λ⁶

6 λ Η γι ω Πνευμα τι α να βλυ υ ζει τα

της χα α ρι τος ρει θρα λ⁶ αρ δεν ο ον τα α

πα σα ντην κτι ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν λ⁶

Προκείμενον. Ἡχος δ^N. λ⁶ Εις πα σαν την γην ε

ξηλ θεν ο φθογ γος αυτου λ⁶ και εις τα πε ρα

τα της οι κου μενης τα ρη ματα αυτου λ⁶ Δις

Σπή. Οι ούρανοι διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ ποίησιν δέ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλει τὸ στερέωμα.

Τὸ τρίτον.

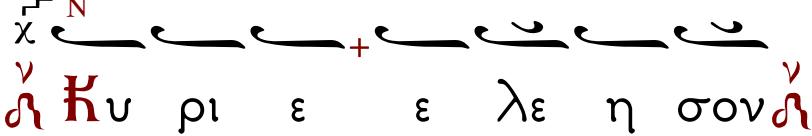
Ἐγεις πα σαν την γην ε ξηλ θεν
ο φθογ γος αυ του λκαι εις τα πε ρα τα της
οι κου με νης τα ρη μα τα αυ του ου ου ου
ου ου ου

λ
ε

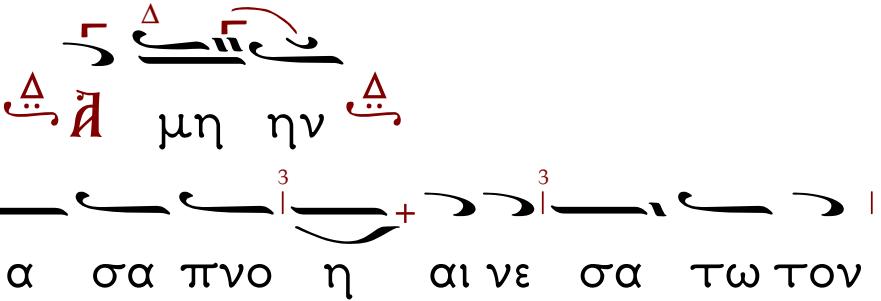
Τάξις Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου.

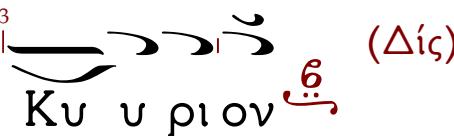
Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω

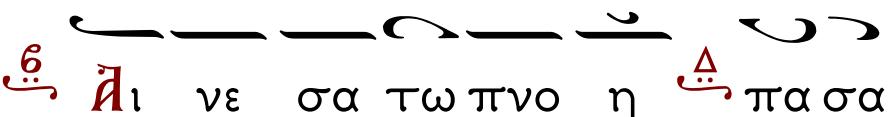
‘Ο Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

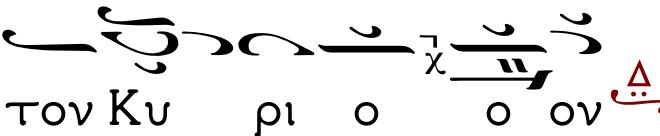
‘Ο Χορός: χ̄
δ̄ Κυ ρι ε ε λε η σον δ̄

‘Ο Ιερεὺς: “Οτι Ἀγιος εῖ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...”

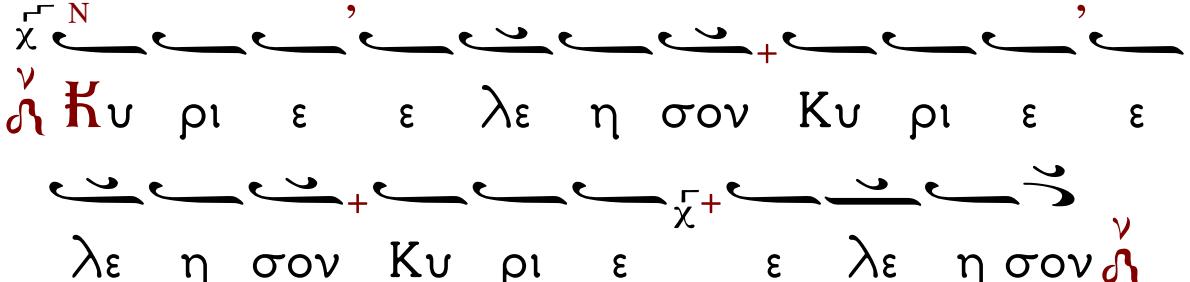
‘Ο Χορός:
πα α α σα πνο η αι νε σα τω τον

 (Δίς)
Κυ ρι ον

Τὸ τρίτον.
πα σα

τον Κυ ρι ο ο ον

‘Ο Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι .. ‘Ο χορός:

λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον δ̄

‘Ο Διάκονος: Σοφία. ’Ορθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου

Εὐαγγελίου. ‘Ο Ιερεὺς: Εἱρήνη πᾶσι.

‘Ο Χορός:

—. — — — — —
Δ Και τω πνευματισου Δ

‘Ο Ιερεὺς: ’Εκ τοῦ κατὰ (...) Ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

‘Ο Διάκονος: Πρόσχωμεν.

‘Ο Χορός:

— — — — — — — —
Δ Δο ξα σοι Κυ ρι ε δο ξα σοι Δ

‘Ο Ιερεὺς: (Ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου τοῦ ”Ορθρού”)

‘Ο Χορός: Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

Ἄναστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι,
προσκυνήσωμεν Ἀγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν
μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ,
προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἀγίαν σου Ἀνάστασιν
ύμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν,
ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά σου
ὄνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί,
προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν
Ἀνάστασιν. Ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ,
χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς
εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ύμνοῦμεν τὴν
Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν γὰρ ύπομείνας δι’
ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὥλεσεν.

‘Ο Ν’ ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Ϲοὶ μόνῳ ἡμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἀν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ίδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκοινθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἄπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός,
καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις
μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου,
καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ’
ἐμοῦ.

Ἄπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου
σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ
ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαι με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς
σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν
δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα
μου ἀναγγελεῖ τὴν αἵνεσίν σου.

Οτι, εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν-
δλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον,
καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ
Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν
Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ δλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Ἄχος Δι^Θ ἔτει^Δ Χ^Δ Τ⁺ Κ⁺ Τ⁺ Τ⁺ Τ⁺
 Δο^Δ ζα Πατρικαι γι ω και
 Α γι ω Πνευματι^Δ Ταις του Α πο στο
 ολου πρεσβειαις ε λε η μον^Δ ε ζα λει
 ψον τα πληθει^{ν'} των ε μω ω ων εγ κλη μα
 των^Δ

Και νυν και α ει και εις τους αι ω
 νας των αι ω νων α μην^Δ Ταις της Θε ο
 το οκου πρεσβειαις ε λε η μον^Δ ε ζα
 λει ψον τα πληθει^{ν'} των ε μω ω ων εγ κλη μα
 των^Δ

Θ λε η σον με ο Θε ος^Δ κα τα

το με γα ε λε ος σου ^Δκαι κα τα το
πληθος των οι κτιρμων σου ^Δ ε ξα λειψον
το α νο ομημαμου ^Δ

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον.

^ΔΤην των Α πο στο λων
α α α κροτηητα ^Δ της θε ο λο γι ^Δ
^B ας την σα αλ πι ^Δ ι γα ⁶ τον
πνευ μα τι κο ο ον στρα τη η γο ο ο ον ^Δ
τον την οι κου με ε νην Θε ω κα θυ πο
τα α α ξαν τα ^Δ δευ τε οι πι στοι
μα κα βι ^Δ ι σω ω ω ω μεν
^Δ Ι ω α αν νη ην τον α οι οι οι δι ^Δ

Καὶ μον⁶ ε εκ γης με ε Φι ισταμε ε νον
 και γης ουκ α α α φι στα α με ε ε ε
 νον^γ αλ λα α ζωωντα και με ε ε νον
 τα^Δ την φο βε ραν του Δε σπο του δευ τε
 ραν ε ε ε λε ε ευ σιν^γ εις ην α κα
 τα κριτως παντη σαι η η μα ας αι τη η σαι
 φι λε μυ στι κε Χριστου ου ου ου ε πι
 στη η Φι ι ι ι ε⁶ τους εκ πο ο ο
 Φου τε λουν τας τη ην μνη η η μη η η ην
 σου ου ου^Δ

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

χ ^Δ
Δ Κυ ρι ε ε λε η σον Δ Κυ ρι ε
ε λε η σον Δ Κυ ρι ε ε λε η σον β
(δίς)

β ^Δ
β Κυ ρι ε ε λε η σον Δ Κυ ρι
ε ε λε η σον Δ Κυ ρι ε ε λε η σον β
β ^B
β Κυ ρι ε ε λε η σον Δ Κυ ρι
ε ε λε η σον Δ Κυ ρι ε ε λε ε η
σο ο ον β

Ἐλέει καὶ οἰκπρωῖς... Ἄμην.

Κανὼν πῶν Μυροφόρων, Ὡδὴ α' Ὁ Εἱρμὸς
Ἅγχος πα

Τὴν Μωσέως ὡδήν, ἀναλαβοῦσα βόησον ψυχή. Βοηθὸς καὶ σκεπαστής, ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν, οὗτός μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν.

Ἐπί Μωσεῖ εἰς ωδὴν δηνός αναλαβοῦσα βοηθὸς και σκεπαστής εγένετό μοι εἰς σωτηρίαν, οὗτός μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν.

Ἐπί θραύστης εγένετό μοι εἰς σωτηρίαν, οὗτός μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν.

Ἐπί θραύστης εγένετό μοι εἰς σωτηρίαν, οὗτός μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν.

Ἐσταυρώθης σαρκί, ὁ ἀπαθής τῇ φύσει τοῦ Πατρός, ἔκεντήθης τὴν πλευράν, πηγάσας κόσμῳ αἷμα καὶ ὕδωρ. Σὺ ἡμῶν Θεός, καὶ δοξάζομέν σε.

Ἐσταυρώθησαρ κινός ο απα

Φης τη φυσιτου Πατρος ^π ε κεν τη θης την
 πλευ ραν ^π πη γασας κοσμωαι μακαι υ δωρ
^π συ η μων Θε ος και δο ξα ζομεενσε ^π
^π Δο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα
^π
 σοι

Τὸν Σταυρὸν σου τιμῶ, καὶ τὴν Ταφὴν
 δοξάζω ἀγαθέ, καὶ ὑμνῶ καὶ προσκυνῶ τὴν
 Ἔγερσίν σου, καὶ ἀνακράζω· Σὺ ἡμῶν Θεός,
 καὶ δοξάζομέν σε.

^π
^π Τον Σταυρον σου ον σου τι μω ^Δ και την Τα
 φην δο ξα ζω α γα θε ^π και υ μνω και προ σκυ
^π
 νω ^π την ε γερ σιν σου και α να κρα α ζω ^π
^π
 συ η μων Θε ος και δο ξα ζομεενσε ^π

π Ἅδο ζα σοι ο Θε ο ος η μων δο ζα

κ

σοι

π

Καν ἐγεύσω χολῆς, ὁ γλυκασμὸς τῆς Ἔκκλησίας, ἀλλ' ἐπήγασας ἡμῖν τὴν ἀφθαρσίαν, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου. Σὺ ἡμῶν Θεός, καὶ δοξάζομέν σε.

π

π **Κ**αν ε γε ευσωχο λης ο γλυ κα
σμος της Ἔκκλησι ι ας παλλ ε πη γασας η
μιν π την α φθαρ σι ι αν εκ της πλευ ρα ας
σου π συ η μων Θε ος και δο ζα ζι με εν σε π

π Ἅδο ζα σοι ο Θε ο ος η μων δο ζα

κ

σοι

π

Ἐλογίσθης Σωτήρ, μετὰ νεκρῶν νεκροὺς ἐγείρας· ἀπεγεύσω τῆς φθορᾶς· διαφθορὰν γὰρ

ὅλως οὐκ ἔγνως. Σὺ ἡμῶν Θεός, καὶ δοξάζομέν

π
πρὸς τὸν λόγον ἵσθης Σωτῆρος με τα νεκρῶν νεκρούς εγείρει ράστη περιγευσώ της φθίστη ράστη διαφθίστη ράνγαρος ολως ουκε εγνως συ η μων Θεος και δοξάζο με εν σε

πρὸς τὸν λόξα σοι ο Θεος ος η μων δοξάζα σοι

Εὐφραίνεσθω Σιών, ἀγαλλιάσθω καὶ ὁ οὐρανός, ἔξανέστη Χριστός, νεκροὺς ἐγείρας ὑμνολογοῦντας· Σὺ ἡμῶν Θεός, καὶ δοξάζομέν σε.

π
πρὸς τὸν φραινετησθω σιων ων αγαλλιασθω ασθω και ο ουρανος εξανεστη ζα νεκρούς εστη Χρι

στος π νε κρους ε γει ρας υ μνο λο γου ουν
 τας π συ η μων Θε ος και δο ξα ζο με εν σε π
 π Ιδο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα
 σοι π

Οθονίοις είλήσας, Ιωσήφ τὸ σῶμά σου
 Χριστέ, ἐν μνημείῳ τῷ καινῷ, κατέθετό σε τὴν
 σωτηρίαν, νεκροὺς δὲ ὡς Θεὸς ἐξανέστησας.

π Ι ιο νι οις ει λη σας Δ I ω ση φτο
 σω μα σου Χρι στε π εν μνη μει ω τω και νω π
 κα τε ιε το σε την σω τη ρι i αν π νε
 κρους δε ως Θε ος ε ξα νε στη σας π

π Ιδο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα

ἢ
σοι

π

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον, αἱ Γυναῖκες εἶδον τὸν Χριστόν, καὶ τοῖς θείοις Μαθηταῖς, ἐβόων· Ὅντως Χριστὸς ἀνέστη, δεῦτε σὺν ἡμῖν ἀνυμνεῖτε αὐτόν.

π

π Προ λα βου σαι τον ορθρον Δ αι γυ ναι
κες ει δον τον Χρι στον π και τοις θει οις μα θη
ταις π ε βο ων Δ ο ον τως Χρι στος α νε ε
στη π δευ τε συν η μιν α νυ μνει ει τε αυ τον π

Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου.
·Ωδὴ α'. Ἡχος πλ. δ'.
Ἀρματηλάτην Φαραὼ.

Ἄποστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

‘Ως καθαρὸς ἡγαπημένος γέγονας, τῷ
ἀκροτάτῳ φωτί, καὶ τοῖς αὐτοῦ στέρνοις,
ἐπαναπαυσάμενος, πεπαρρησιασμένη ψυχῇ, ἐξ
ἀβύσσου σοφίας, τὸ φῶς τῆς γνώσεως εἴλκυσας,
μάκαρ Ἰωάννη ἀπόστολε. (Δίς)

Ἄποστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

‘Ὕπερφυῶς θεολογῶν ἔβρόντησας,
ἡγαπημένε Χριστῷ. Ἡν ἐν ἀρχῇ Λόγος, ζῶν καὶ
ἐνυπόστατος, πρὸς τὸν αὐτοῦ Γεννήτορα, καὶ
Θεὸς ἦν ὁ Λόγος, καὶ σάρξ ὁ Λόγος ἐγένετο, καὶ
Θεὸς διέμεινεν ἀτρεπτος.

Στίχ. ‘Ὕπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Θεοτοκίον.

‘Ὕπὸ τὴν σκέπην σου ἀεὶ προσφεύγοντες,
ἀποτρεπόμεθα, τῶν πειρασμῶν πᾶσαν,
καταιγίδα ἄχραντε· διὸ καὶ νῦν αἰτούμεθα,
πεπτωκότας εἰς βάθος, πλημμελημάτων
ἀνάγαγε, θείαις σου Ἄγνη παρακλήσεσι.

Κανὼν β', Ὡδὴ α', τοῦ Ὁσίου.
Ὕμνος πλ. δ'.
Ἀρματηλάτην Φαραὼ.

Στίχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῷ τοῦ Δεσπότου πειθαρχῶν Ἀρσένιε, θείω προστάγματι, βασιλικοῦ πλούτου, δόξαν καταλέλοιπας, ὃσπερ δὲ νομοθέτης Μωσῆς, καὶ φυγῶν τοὺς ἀνθρώπους, Ἀγγέλοις γέγονας σύσκηνος, ἅμα σὺν αὐτοῖς εὑφραινόμενος. (**Δίς**)

Δόξα.

Ϲὺ τοὺς θορύβους ἐκφυγῶν Ἀρσένιε, ὡς ἀμαρτίας πηγάς, τῇ σιωπῇ γλῶσσαν, ἔχαλιναγώγησας· δθεν ἐν ἀταράχῳ τὸν νοῦν, ἡσυχίᾳ τηρήσας, τοῦ θείου Πνεύματος γέγονας, ἀξιοπρεπὲς ἐνδιαιτημα.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνὴ δὲ διαμείνασα, Θεοτόκε Μαρία· διὸ σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Ωδὴ γ'. Τῷν Μυροφόρων.

Ο Είρμὸς.

Ἅγχος πα

Στειρωθέντα μου τὸν νοῦν, καρποφόρον δὲ
Θεός, ἀνάδειξόν με, γεωργὲ τῶν καλῶν,
φυτουργὲ τῶν ἀγαθῶν, τῇ εὔσπλαγχνίᾳ σου.

Ἐτει εἰ ρω θεν τα μου τον νουν καρ πο
φορον ο Θε ος α να αδειξον με γε ωρ
γε ε των κα λων φυτουρ γε των α γα θων
τη ευ σπλαγχνι ασου π
π θο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα
σοι π

Τὰς παλάμας Ἰησοῦ, προσηλώσας ἐν
Σταυρῷ τὰ ἔθνη πάντα, ἐκ τῆς πλάνης
συλλαβών, πρὸς ἐπίγνωσιν τὴν σήν, συνεκαλέσω
Σωτήρ.

π Τας πα λαμας Ι η σου προ ση λωσας
 εν Σταυρω τα ε θνη πα αν τα π εκ της
 πλα νης συλ λα βων προς ε πι γνω σιν την
 σην συ νε κα λεσω Σωτηρ π
 π Έο ζα σοι ο Θε ο ος η μων δο ζα
 σοι π
 Ιουδαίων ὁ λαός, τῷ Πιλάτῳ ἐκβιοῦ·
 Ἀπόλυσόν μοι τὸν κακοῦργον ληστήν, ἄρον,
 ἄρον, σταύρωσον τὸν ἀναμάρτητον.

π Ή ου δαιωνολα ος π τω Πι λατω
 εκ βο α α πο λυ σο ον μοι π τον κα
 κου ουρ γον λη στην π α ρον α ρον σταυ ρω
 σον τον α να μαρτη τον π

π Δο ζα σοι ο Θε ο ος η μων δο ζα

ς

σοι

π

Σταυρωθέντος σου Χριστέ, συνεσκότασε τὸ φῶς, ἡ γῆ ἐσείσθη, καὶ ἐκ τάφου νεκροί, ἔξανέστησαν πολλοί, φόβῳ τοῦ κράτους σου.

π Σταυρῷ θεντος σου Χριστε π συ νε

σκοτα σε το φως η γη εσειει σθη π και

εκ τα αφου νε κροι Δ ε ζα νε στη σαν

πολλοι φο οβωτου κρατους σου π

π Δο ζα σοι ο Θε ο ος η μων δο ζα

ς

σοι

π

Παρεστῶσα τῷ Σταυρῷ, ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κλαυθμῷ ἐβόα· Ποῦ πορεύῃ Γίε; ποῦ ἀπέρχῃ δὲ ἀμνός, δὲ ὑπὲρ πάντων σφαγεῖς;

π Παρε στωσα τω Σταυρω ^π η α
 μνας σου Ιησου κλαυθμω ε βοο α ^π
 που πορε ενη γιε ^Δ που α περχηο
 αμνος ο υπερπαντων σφαγεις ^π

π Ηοξα σοι ο Θεοος η μων δοξα
 σοι ^π

Προσκυνω σου τὸν Σταυρόν, ἀνυμνῶ καὶ
 τὴν ταφήν, τιμῶ τὰ Πάθη, καὶ τοὺς ἥλους τῶν
 χειρῶν, καὶ τὴν λόγχην Ἰησοῦ, καὶ τὴν
 Ἀνάστασιν.

π Προσκυνω σου τὸν Σταυρον ^π ανυ
 μνω και την τα φην τι μω τα πα α θη ^π και
 τους η λους των χειρων ^Δ και την λογχην Ιησοο

—+—→→→→→→→→→→

σου και την Α να στα ασιν

π

π Ιδο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα

→

σοι π

Ἐξανέστης Ἰησοῦ, ἐσκυλεύθη ὁ ἔχθρος,
Ἄδαμ ἐρρύσθη, καὶ ἡ Εὕα σὺν αὐτῷ, τῶν
δεσμῶν καὶ τῆς φθορᾶς, τῇ Ἀναστάσει σου.

π Ε ξα νε στης Ι η σου π ε σκυ λευ

θη ο εχ θρος Α δαμ ερ ρυ υ σθη π και η

Ευ α συν αυ τω Δατων δε σμων και της φθορας

+→→→→→→→→→→
τη Αναστασεισου

π

π Ιδο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα

→

σοι

π

Ἄναστάντος σου Χριστέ, συνετρίβησαν μοχλοί, καὶ πύλαι Ἀδου, καὶ θανάτου τὰ δεσμά, διελύθησαν εὐθύς, φόβῳ τοῦ κράτους σου.

π ἀ να σταν τος σου Χρι στε π συ νε
 τρι βη σαν μο χλοι και πυ λαι Α α δου π και
 θα να του τα δε σμα π δι ε λυ θη σαν ευ
 θυς φο οβω του κρα τους σου π

π θο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα
 σοι π

Θεοδόχε Ιωσήφ, δεῦρο στήθι μεθ' ἡμῶν.
 Ἀνέστη κράζων, Ιησοῦς ὁ λυτρωτής, ὁ ἐγείρας
 τὸν Ἀδάμ, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ αὐτοῦ.

π θε ο δο χε Ι ω ση φ π δευ ρο στη θι
 μεθη η μων α νε στη κρα α ζων π Ι η

σους ο λυ τρω της ^Δ_♂ ο ε γειρας τον Α δαμ
τη ευσπλαγχνι α αυτου π
^π ~~Δ~~ ζα σοι ο Θε ο ος η μων δο ζα
σοι π

Εύφραινέσθω σὺν ἡμῖν, Μαθητῶν ἡ
δωδεκάς, σὺν Μυροφόροις γυναιξί, καὶ Ἰωσήφ,
καὶ τοῖς ἄλλοις Μαθηταῖς, καὶ Μαθητρίαις
Χριστοῦ.

^π **Ε**υ φραι νεσθω συνη μιν ^π μα θη των
η δω δε κας συν Μυ ρο φο ροις γυ ναι ζι ^π και
Ι ω σηφ ^Δ_♂ και τοις αλ λοις μα θη ταις και
μα θη τρι ι αις Χρι στου π

Τοῦ Ἀποστόλου.

Ἐρμῇ γ'.

Ἅγιος πλ. δ^ν.

Ο σπερεώσας κατ' ἀρχὰς.

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Ἐξ ἀλιέων ἀλιεύς, ἀνθρώπων καὶ θεολόγος,
ἐχρημάτισας σοφὲ Ἰωάννη, ἀφειδήσας πατρικῆς,
καὶ τῆς τοῦ κόσμου σχέσεως, καὶ τῷ Δεσπότῃ
Λόγῳ, ἔρωτι θείῳ ἐπόμενος. (Δίς)

Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Κεκαθαριμένος τῆς ψυχῆς, τὸ ὅμιλα ὡς
Θεολόγε, ἐθεάσω τὴν ἀπόρρητον δόξαν, ἐκ
Πατρὸς μονογενοῦς, τοῦ Λόγου καὶ Γίοῦ τοῦ
Θεοῦ, δι' οὗ σαφῶς τὰ πάντα, θείῳ γεγένηται
Πνεύματι.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ τὴν σὴν προσπεφευγώς, Θεοκυῆτορ
Παρθένε, προστασίαν, ἀπαλλάττομαι πάσης,
ἐπηρείας τοῦ ἔχθροῦ, καὶ σῶζομαι πρεσβείας
σου, ἀλλὰ καὶ τῆς μελλούσης, ἀγνὴ ρυσθείην
κολάσεως.

Κανὼν β', Ὡδὴ γ', τοῦ Ὁσίου.
Ὕχος πλ. δ'.
Ο στερεώσας κατ' ἀρχὰς.

Στίχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πάτερ Ἀρσένιε τῆς σῆς, χριστομιμήτου πτωχείας, τὸ τραχὺ καὶ εὔτελέστατον ὁάκος, τὸ περίδοξον τῆς πρίν, ἐσθῆτος κατεκάλυπτε, τὴν τῆς ἀφράστου δόξης, στολήν σοι περιποιούμενον. (**Δίς**)

Δόξα.

Τὰς προσβολὰς τῶν δυσμενῶν, καὶ ἀκαθάρτων πνευμάτων, ἐκ Θεοῦ συντετριμένη καρδίᾳ, δεδεγμένος ὀρωγήν, Ἀρσένιε κατέρραξας, τροπαιοφόρος Πάτερ, τῇ ταπεινώσει γενόμενος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφίμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῇ γαστρὶ ἀμόλυντε· διὸ πιστοὶ σε πάντες, ὅμνοις ἀγνὴ μακαρίζομεν.

Εἴτα ἀναγινώσκεται τὸ
Κοντάκιον τῆς Εορτῆς. Ὡχος β'.

Τὸ Χαῖρε ταῖς Μυροφόροις φθεγξάμενος, τὸν θρῆνον τῆς προμήτορος Εὔας κατέπαυσας, τῇ Ἀναστάσει σου, Χριστὲ ὁ Θεός, τοῖς Ἀποστόλοις δὲ τοῖς σοῖς κηρύττειν ἐπέταξας, ὁ Σωτὴρ ἔξανέστη τοῦ μνήματος.

Κάθισμα τοῦ Ἀποστόλου.

Ὡχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς σοφίας τῷ στήθει ἀναπεσὼν καὶ τὴν γνῶσιν τῶν ὄντων καταμαθών, ἐνθέως ἔβρόντησας. Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καλλιγραφήσας πρῶτος, τὴν ἀναρχον γέννησιν, καὶ δογματίσας πᾶσι, τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν· ὅθεν καὶ τῇ γλώττῃ, σαγηνεύσας τὰ ἔθνη, τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, ἐκδιδάσκεις τοῖς πέρασι, Θεολόγε Ἀπόστολε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Τοῦ Ὁσίου, ὅμοιον.

Τοὺς θορύβους τοῦ βίου ἀποφυγών, καὶ ἡσύχως τὸν βίον διατελῶν, τὰ πάθη ἐνέκρωσας, καὶ τὸν νοῦν ἀνεπτέρωσας, πρὸς τὸν Θεὸν καὶ στῦλος, πυρὸς ἔχρημάτισας, καὶ φωστὴρ

ἀπάντων, πιστῶν τῶν τιμώντων σε, ὄμβροις δὲ δακρύων, πιαινόμενος ὥφθης, ως δένδρον κατάκαρπον, ἐν αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, θεοφόρε, Ἀρσένιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἔορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν...

Τὸ κάπωθι τῆς ἑορτῆς.

Ὕχος β'. Τῶν μαθητῶν σου.

Ὕχος ~~πᾶ~~ Δι

Ἄτων μα θη τω ων σου ο χο ρος συν
Μυ ρο φο ροις γυ ναι ζιν α γαλ λε ται συμ φω
ω ω ω νως ⁶ και νην γαρ ε ορ την συν αυ
τοις ε ορ τα α ζου σιν ^Δ εις δο ξαν και τι
μην της σης α να στα σε ως ⁶ και δι αυ των
βο ω μεν σοι Φι λαν θρω πε Ku υ ρι ε ^Δ

τω λα ω σου πα ρα σχου το με γα ε ε
ε ε ε λε ο ο ος Δ.

Κοντάκιον αὐτόμελον.
Ὕχος β'.

Τὰ μεγαλεῖά σου Παρθένε τὶς διηγήσεται;
βρύεις γὰρ θαύματα, καὶ πηγάζεις ἴάματα, καὶ
πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς Θεολόγος
καὶ φίλος Χριστοῦ.

‘Ο Οἶκος.

“Υψη οὐράνια ἐκμανθάνειν, καὶ θαλάσσης
τὰ βάθη ἐρευνᾶν, τολμηρὸν ὑπάρχει καὶ
ἀκατάληπτον, ὥσπερ δὲ ἄστρα ἐξαριθμῆσαι,
καὶ παράλιον ϕάμμον οὐκ ἔστιν ὅλως οὕτως
οὐδὲ τὰ τοῦ Θεολόγου εἰπεῖν ἵκανόν, τοσούτοις
αὐτὸν στεφάνοις ὁ Χριστός, ὃν ἡγάπησεν,
ἔστεψεν, οὗτος ἐν τῷ στήθει ἀνέπεσε, καὶ ἐν τῷ
μυστικῷ δείπνῳ συνειστιάθη, ὡς Θεολόγος καὶ
φίλος Χριστοῦ.

Συναξάριον.

Τῇ Ή τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἅγίου
ἐνδόξου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ,
ἐπιστηθίου, φίλου, ἡγαπημένου καὶ παρθένου,
Ιωάννου τοῦ Θεολόγου, ἦτοι, ἡ σύναξις τῆς
Ἄγιας κόνεως, τῆς ἐκπεμπομένης ἐκ τοῦ τάφου
αὐτοῦ, ἥγουν τοῦ μάννα.

Στίχοι.

Οὐ βρῶσιν, ἀλλὰ ῥῶσιν ἀνθρώποις νέμει

Τὸ τοῦ τάφου σου μάννα, μύστα Κυρίου.

Ὀγδοάτη τελέουσι ῥοδισμὸν βροντογόνοιο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Ἀρσενίου τοῦ Μεγάλου.

Στίχοι.

Λαθεῖν βιώσας Ἀρσένιος ἡγάπα,

“Ος οὐδὲ πάντως ἐκβιώσας λανθάνει.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμήν.

Καταβασία τοῦ Πάσχα.

Ἅγιος ἡ Πάσχα

Ωδὴ α'. πάσχα να στα σε ως η με ρα λαμ πρυν
 θω μεν λα οι πάσχα Κυρι ου Πασχα
 δέκ γαρ θα να του προς ζωην ην δέκαι εκ γης
 προς ου ρα νον Χριστοος ο Θεος πάσχα η μα ας
 δι ε βι βασεν πάσχα πι νι κι ον α αδο ον
 τας πάσχα

Ωδὴ γ'. πάσχα δευ τε πο μα πι ω μεν και νον πάσχα ουκ εκ
 πε τρας α γο ο νου τε ρα τουρ γου με νον πάσχα λαλ,
 α φθαρσι ας πη γην πάσχα εκ τα αφου ομ βρη
 σαν τος Χριστου πάσχα δεν ω στερε ου ου

με ε θα

π
φ

Ωδὴ δ^π πι της θει ας φυ λα κης ο θε η

γο ρος Αβ βα κουμ^Δστη τω μεθ η μων και δει

κνυ τω^Δφα ε σφορον Αγ γε λον δι α πρυ

σι ως λε γον τα^π ση με ρον σω τη ρι α τω

κο σμω^Δ^πο τι α νε στη Χρι στος ως παν

το δυ υ να α μος

π
φ

Ωδὴ ε'. π^π Ορ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ος και

αν τι μυ ρου τον υ μνον προ σοι σω μεν

τω Δε σπο τη^π και Χρι στον ο ψο με θα δι

και ο συ νης η λι ον^Δ πα σι ζω ην α να

τε ελλοον τα
 Ωδὴ στ'. π ḥα τη ηλθες εν τοις κα τω τα ατοις
 της γης π και συ νε τριψας μοχλους αι ω
 νι ι ους Δ κα το χους πε πε δη με ε νων Χρι
 στε π και τρι η με ρο ος ως εκ κη τους I ω
 νας Η ε ξα νε εστης του τα φου π
 Ωδὴ ζ'. π Ο Παι αι δας εκ κα μι νου ρυ σα
 με νος Δ γε νο με νος αν θρω πο ος πα σχει ως
 θνη τος π και δι α πα θους το θνη τον Δ α
 φθαρ σι ας εν δυ ει ει ευ πρε πει αν π ο μο
 νος ευ λο γη τος των Πα τε ε ρων Δ Θε ος και

+ **τίνας** **πέντε** **τίνας** **τίνας**
υ πε ε ρε ενδό ο ζος

π
φ

Ωδὴ η'. **π** **τί** **τί** **τί** **τί** **τί** + **τί**
π φ **Ἄ**ι νου μεν ευ λο γου μεν και προ

τί **τί** **τί** **τί**

σκυ νου μεν τον Κυ ρι ον

Δ
ἄ

ἄ **Ἄ**υ τη η κλη τη η και α γι ι α
η με ρα **ἄ**η μι α των Σαβ βα α

τί
α των **η** βα σι λι ις και κυ ρι α **π** ε

φ

τί
ορ των ε ορ τη **ἄ** και πα νη γυ ρι ε
ε ε στι ι πα α νη γυ ρε ων **ἄ** εν η

τί
ευ λο γου ου ου μεν **η** Χριστον εις τους αι

φ
φ

τί
ω ω ω να α α α α ας

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτὸς...

Τιμωτέρα πρώτου ἥχου.

Ἅχος ἦ ρα

Σπίχος α'

^Mχ

π^q Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον

κυ υ ρι ον ^π q και η γαλ λι α σε το

πνευ μα μου ^Δ Δ ε πι τω Θε ω τωσω τη ρι

μου Δ

Δ Την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου

βι ι ι μ και εν δο ζο τε ε ραν Δ α συ γ

κρι ι τως των Σε ρα φιμ Δ Την α δι α φθι ο

ρως Δ Θε ον Λο γον τε κου σαν ^π q Την ον τως Θε

ο τοκον σε με γα λυ νο μεν ^π q

Σπίχος β'

^Mχ ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την

τα πει νω σιν της δου λης αυτου ^π ^q i δου γαρ
α πο του νυν ^π ^q μα κα ρι ου σι με πασαι
αι γε νε αι ^Δ ^π
^Δ Την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου
βι i i μι και εν δο ξο τε ε ραν ^Δ ^π α συγ
κρι i τως των Σε ρα φιμ ^Δ ^π Την α δι α φιο
ρως ^Δ Θε ον Λο γον τε κου σαν ^π ^q Την ον τως Θε
ο τοκον σε με γα λυ νο μεν ^π ^q
Σπίχος γ' ^M ^π 0 τι ε ποι η σε μοι με γα
λει α o Δυ να τος και α γι ον το
o νο μα αυτου ^π ^q και το ε λε ος αυ

του ^Δ**λ** εις γε νε αν και γε νε αν τοις φοβου με
νοις αυ τον ^Δ**λ**

^Π
^Δ**Τ**ην Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου
βι ι ιμ και εν δο ζο τε ε ραν ^Δ**λ** α συγ
κρι ι τως των Σε ρα φιμ ^Δ**λ** την α δι α φιο
ρως ^Δ**λ** Θε ον Λο γον ^N τε κου σαν ^π**q** την ον τως Θε
ο τοκον σε με γα λυ νο μεν ^π**q**

Σπίχος ^δ**λ** ^M
^π**q** **Θ** ποι η σε κρα τος εν βρα χι

ο νι αυ του ^π**q** δι ε σκορ πι σεν ^π**q** υ πε
ρη φα νους δι α νοι α καρ δι ας αυ των ^Δ**λ**

^Π
^Δ**Τ**ην Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου

βι 1 1 ιμ και εν δο ζο τε ε ραν ^Δ α συγ
 κρι 1 τως των Σε ρα φιμ ^Δ την α δι α φιο
 ρως ^Δ Θε ον Λο γον ^N τε κου σαν ^Π την ον τως Θε
 Π ο τοκον σε με γα λυ νο μεν ^Π
Σπίχος ε' ^Μ ^Γ
 π ^Γ Κα θει λε δυ να στας α πο θρο
 νων και υ ψω σε τα πει νους ^Γ πει νων τας ε
 νε ε πλη σεν α γα θων ^Γ και πλου τουν τας ε
 ξα πε στει λε κε νους ^Γ
 Μ ^Π
 ή ^Γ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Γ
 και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
 φιμ ^Μ ^Π ή την α δι α φιο ρως ^Γ Θε ον Λο γον

τε κου σαν ^π_q την ον τως Θεος το κονσε με γα λυ
^N_P
 νο μεν ^π_q

Σπίχος στ' ^π_q ^π
 Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι
 δος αυ του μνη σθη η ναι ε λε ε εους ^π_q κα
 θως ε λα λη σε προς τους πα τε ε ρας η
 μων ^π_q τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ
 του ε ως αι ω νος ^π_q

Την Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου
 βιμ ^π_q και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των
 Σε ρα φιμ ^π_q την α δι α φθο ρως ^π_q Θε ον
 Λο γον τε κου σαν ^π_q την ον τως Θεος το κονσε με

γα λυ νο μεν π
N P
π q

Εἶτα ψάλλεται
ὁ Εἰρμὸς τῆς θ' Ὡδῆς τοῦ Πάσχα.

χ π
π q O Αγ γε λος ε βο ο α τη Κε χα ρι
τω με ε νη Δ A γνη Παρ θε νε χαι αι ρε και πα
λιν ε ρω χαι αι ρε Δ o σος γι ος α νε ε
στη τρι η με ρος εκ τα φου π
M
π q Φω τι ζου φω τι ζου π q η νε α I ε
ρου σα λημ Δ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ε πι
σε α νε τει λε π q χο ρε υ ε νυν και α γα αλ λου
Σι ων Δ συ υ δε α γνη η η η τερ που Θε ο
το ο κε Δ εν τη ε γερ σει του το ο κου ου

σου ου σου ου

π
ϙ

Εἶτα ψάλλονται τὰ Ἐξαποστειλάρια.
Ὕχος β'.

Ὕχος β'. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Θεολογῶν ἐβρόντησας· Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος,
καὶ πρὸς Θεὸν ὁ Λόγος ἦν, καὶ ὁ Θεὸς ἦν ὁ
Λόγος, Ἀπόστολε Ἰωάννη· τοῦ Χριστοῦ γὰρ τῷ
στήθει, ἐπιπεσὼν κάκεῖθεν δέ, πλῆρες
θεολογίας, ρεῖθρον ζωῆς, μάκαρ ἀρυσάμενος
Θεολόγε, τὴν κτίσιν ἄρδεις ἅπασαν, ἥτις σε καὶ
γεραίρει.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ὁσίου.

Ὕχος β'. Τοῖς Μαθηταῖς.

Τῷ τοῦ Δεσπότου Ὁσιε, πειθαρχῶν θείω
νόμῳ, πάντα τὸν κόσμον ἔλιπες, καὶ λαβὼν τὸν
σταυρὸν σου, Πάτερ Ἄρσενιε χαίρων,
ἡκολούθησας τούτῳ, νηστείαις καὶ τοῖς δάκρυσι,
θεοφόρε σχολάζων, καὶ προσευχῇ, στάσει τε
παννύχῳ καὶ ἡσυχίᾳ, δι’ ἣς ἐκράθης πάνσοφε,
τῇ Ἅγιᾳ Τριάδι.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Μυροφόρων.

Ὕχος Δι

Γ ^Δ Σ Ο Ζ Ζ Ζ Γ Ζ Γ ^Γ
Φ υ ναι κες α α κου τι ι σ θη τε φω

Β
 νην α γα αλλι α α σεως ⁶ τυ ραν νον Α
 δη ην πα τη σας ^Δ φθι ρας ε ξη γει ει ρας
 κο ο σμον ⁶ δρα με τε φι ι λοις ει ει
 πα τε ^Δ τοις ε ε μοις ε ευ αγ γε ε λι α ⁶ βου
 λο μαι γα αρ το πλα α σμα μου ^Δ χα ραν
 ε κει θε εν αυ γα α α σαι ^Δ ο β χορός ^M
 ης προο ηλ θε εν η λυ υ πη η η ⁶

Εἰς τοὺς αἰνους.

Ἄχρος πᾶς Νη^ῷ πα α α α α σα πνο η^ῷ
 αι νε ε σα α τω ω τον Ku υ υ ρι
 1 1 1 ov δι^γ αι νει ει τε το ov Ku υ ρι
 1 ov δι^Δ εκ τω ω ω ω ων ου ρα νω ω ων
 δι^Δ αι αι νει ει ει τε αυ το ov ε ε εν
 τοι οι οι οι οις υ ψι^ῷ ι στοις σοι πρε ε
 πει υ υ υ υ μνος π^ῷ τω ω ω ω ω Θε
 ε ε ε ω ω ω
 δι^Δ αι νει ει ει τε α αυ τον δι^ῷ πα α α α αν
 τες οι Αγ γε λοι οι οι οι α α α α αυ του δι^ῷ αι
 νει ει ει ει ει ει τε αυ τον δι^Δ πα α σαι αι

δυ να α α α μεις αυ του ου ου ^Δ_N σοι πρε ε
πει υ υ υ υ μνος ^π_η τω ω ω ω ω Θε
ε ε ε ω ω ω ω

Εἰς τοὺς Αἴνους Σπιχηρὰ Προσόμοια.
Ὕχος πλ. δ^ν.

὾Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

χ ^N
δ^ν ἦι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να
στει αις αυ του ^βαι νει τε αυ τον ^βκα τα
το πληθος της με γα λω συνης αυ του ^βκ

Μάκαρ Ἰωάννη πάνσοφε, περιουσία θερμῆς, πρὸς Χριστὸν ἀγαπήσεως, πλέον πάντων πέφηνας, Μαθητῶν ἀγαπώμενος, τῷ παντεπόπτῃ Λόγῳ καὶ κρίνοντι, δικαίοις πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ζυγοῖς, τῆς καθαρότητος, καὶ ἀγνείας κάλλεσι, καταυγασθείς, σῶμα καὶ διάνοιαν, θεομακάριστε.

χ
δ Ἀι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ
γος λ αι νει τε αυ τον λ εν ψαλ τη ρι
ω και κι θα ρα

6
λ

Μάκαρ Ἰωάννη πάνσοφε, περιουσία θερμῆς,
πρὸς Χριστὸν ἀγαπήσεως, πλέον πάντων
πέφηνας, Μαθητῶν ἀγαπώμενος, τῷ
παντεπόπτῃ Λόγῳ καὶ κρίνοντι, δικαίοις πᾶσαν
τὴν οἰκουμένην ζυγοῖς, τῆς καθαρότητος, καὶ
ἀγνείας κάλλεσι, καταυγασθείς, σῶμα καὶ
διάνοιαν, θεομακάριστε.

χ
δ Ἀι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και
χο ρω λ αι νει τε αυ τον λ εν χορ
δαι αις και ορ γα νω

6
λ

Τὸ παρθενίας ἀπάνθισμα, τὸ τῶν σεπτῶν
ἀρετῶν, δεκτικὸν ἐνδιαιτημα, τῆς σοφίας
ὄργανον, τὸ τοῦ Πνεύματος τέμενος, τὸ
φωτοφόρον, στόμα τῆς χάριτος, τῆς Ἐκκλησίας,

τὸ φαεινότατον, ὅμμα τὸ πάνσεπτον, Ἰωάννην
ἀσμασι πνευματικοῖς, νῦν ἀνευφημήσωμεν, ὡς
ὑπηρέτην Χριστοῦ.

Ἄλλαι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ
η χοις ἄλλαι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις
α λα λαγ μου ἄλλα σα πνο η ἄλλαι νε
σα α τω τον Κυ ριον

6
ἄλλαι

Θεολογίας τὰ νάματα, ἐπὶ τοῦ στήθους
πεσών, τῆς σοφίας ἔξήντλησας, καὶ τὸν κόσμον
ἥρδευσας, Ἰωάννη μακάριε, τῇ τῆς Τριάδος,
γνώσει τὴν θάλασσαν, καταξηράνας τῆς
ἀθεότητος, στῦλος γενόμενος, καὶ νεφέλη
ἔμψυχος, καθοδηγῶν, πρὸς τὴν ἐπουράνιον,
κληροδοσίαν ἡμᾶς.

Εἰς τοὺς Ἀἴνους. Δόξα. Ἡχος πᾶς Νη.

Ἐ ^N
 δο ο ο ο ζα Πα τρι ι ι ι και
 αι γι υι ω ω ω ^M ^N ^P και Α γι ι ω ω Πνε
 ε ε ε ε ευ μαα α α α ^N ⁶ ^λ α α α τι ^v δ
 Ε υ αγ γε λι σταΙ ω α α αν νη η
 ι σαγ γε ε λε πα αρθε ε νε ⁶ ^λ Θε ο λο
 ο γε θε ο δι ι ι ι δα α α α κτε ^v ορ
 θο δο ξως τω ω κο ο σμω ⁶ ^λ την αχρα αν τον
 πλε ευ ραν ^Δ το αι αι μαα και αι το υ υ υ δωρ
 βλυζου ου σαν ε κη η η η η ρυ υ υ
 υ ξας ^Δ εν ω την αι ω ω νι ον ζω η ην

πο ρι ζο με ε θα ^Δταις ψυ χαι αι αι αις η
η η η μων γ δ

Καὶ νῦν... τῆς Ἐρπῆς.

Ὕχος ḥ πα

^π χ — σατήνατο + ^μ π

^π καὶ νυν και αι α ει ει και εις τους αι

ω νας των αι ω ω ω ω ω νων α α

μην

^π ^q

^π με τα φοβουηλθοναι Γυ ναι αι αι κες ε

πι το ο μη η η μα ^π α ρωμα σι το σω

μα α σου μυ υ ρι σαι αι σπου δα α α α

ζου ου ου σαι ^π και του το μη ε ευ ρου ου ου

σαι δι η πο ρουν προ ος α α λη η λας ^π

α γνο ου σαι την Α να α α α στα

α α α σιν ^π αλλ ε πε στη αυ ται αι αι αις

62

Α α αγ γε λο ος και ει ει ει ει πεν ^π_q α
νε ε ε ε στη Χρι ι στος ^τ δω ρου με νος η
μιν το με ε γα ε ε ε ε λε ε ε ε
ο ο ο ος ^π_q

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΜΕΓΑΛΗ
ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'.

Ὕψης πᾶν Νη

χ ^N Υπερβαλλόντα τοῦ διαβόλου τοῦ αὐτοῦ
 γ ^Δ Δοξα σοι τω δειξαντι το φως δοξα

εν υψιστοις Θεω ων και ε πι γης

ειρη η νη ⁶ εν ανθρωποις ευδοκια ^γ
 γ ^N Δ

Υ μνου ου μεν σε ευ λογου μεν σε δοξα

προσκυνου μεν σε δοξο λογου μεν σε ⁶ εν

χαριστου μεν σοι δοξα δι α την με γα α

λην σου δοξαν ^γ
 γ ^N Δ

Κυρι ε βασι λευ δοξα που ρανι ε Θεο

ε πατερ παν το κρατορ δοξα κυρι ε γι ε μο

νο γε νες δοξα ιη σου χριστε και αγιον

Πνευμα

νδ

Ἄκυρι ε Θεος ο μνος του Θεου

ο γιος του Πατρος ο αι αι ρων την α

μαρ τι αν του κοσμου ἀ ε λε η σον

η μας ο αι αι αι ρων ἄ τας α μαρ τι ι ας του

κοσμου

νδ

Ἄ προσ δε ε ζαι την δε η σιν η μων ἀ ο

κα θη με νος εν δε ζι α α του Πατρος ή

και ε λε η σον η μας

νδ

Ἄ ο τι συ ει μονος Α γιος Συ ει μονος

Κυριος ἄ I η σους Χριστος εις δο ο ζαν Θεος

—. — — — —

ου Πατροςαμην

γδ

N ,

γδ Καθ ε καστηνη μερανευ λο γησω

—. — — — —

σε δι και αι νε εσω το ο νο μα σου εις τον

—. — — — —

αι ω ω να και εις τον αι ω να του αι

—. — — —

ω ω νος

γδ

N

γδ Κα τα ξι ωσον Κυ ρι ε εν τη η με

—. — — — —

ρα ταυ τη δι α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι

—. — — —

η μας

γδ

N

γδ Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος

—. — — — —

των πα τε ερων η μων δι και αι νε τον και

—. — — — —

δε δο ξα σμενον το ο νο μα α σου δι εις τους

αι ω ωναςαμην χ Δ

^N ρ Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου
εφ η μας Δκα θα α περ ηλ πι σα μεν ε πι
σε χ Δ

ρ Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ρ δι δα
ξον με Δτα δι και ω ματαα σου χ Δ

^N ρ Κυ ρι ε καταφυ γη ε γεν νη η θηςη
μιν εν γε νε α και γε νε α Δ ε γω
ει πα Κυ ρι ε ε λε η σον με Δ ι ι α
σαι την ψυ χη ην μου Δ ο τι η μαρτο ον
σοι Δ χ Δ

Ἐκριθεὶς δὲ πρὸς τὸν ἀπόστολον ἦλθεν
 με τὸν ποιεῖν τὸ θεληματικὸν διάτιον
 εἰ εἰ οὐθεὶς οἶμον
 Οὐ τί πάρα σοι πηγὴ ζωῆς ησάεν
 τῷ φῶτισσον οὐ ψιμεθαφως
 Παρατείνον τὸ εἰλέοσσον τοῖς γινώσκουσισε
 γιος οὐ θεοῖς οὖται γιος Ισχυροῖς
 Αγιοῖς αἵνατος εἰλέοση μαστί^(τρίς)
 Δοξά Πατρὶ καὶ Γῇ ωδὴ καὶ αἴγιω
 Πνευματι

καὶ νῦν καὶ αἱ εἰς ἀκαί εἰς τοὺς αἱ

ωνας τῶν αἱ ωνων αμην

ἀλλα γιος αἱ θανάτος ε λεη σονημας ἀλλα

Ἄσματικὸν.

αγιοος ο Θεεος αλλα

αγιοος ι σχυρος αλλα

αγιοιος α α θα α α α α

να α α α α τος α ε λε ε ε ε ε η σο ο
ο ο ο ον η η μα α α α α α ας αλλα

Απολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου ἡ πο στο
 λε ΧριστωτωΘε ω η γαπη με νε ε
 πι τα χυ νον ρυ σαι λα ον α να πο λο γη
 τον δε χε ται σε προ σπι ι πτον τα ο
 ε πι πε σον τα τω στη θει κα τα δε ξα με
 νος ον ι κε τευ ε Θε ο λο γε και
 ε πι μο νον νε φος ε θνων δι α σκε δα α α
 α σαι δε αι του με νος η μιν ει ρη νην
 και το με γα ε λε ο ο ος

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν.
«Εὐλογημένη», «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς.

Ὕχος πᾶς Πά

χ ^M ρι στο ος α νε ε στη η ε εκ νε
 κρω ω ων θα να ατω ^M θα α να α το ο ον
 πα τη η η σα α α ας και αι τοι οις εν
 τοι οις μνη η μα α α σι ^π ζω ω ην χα ρι
 σα α αμε νο ος ^χ ιπό των χορῶν.)

Τὸ τρίτον.

χ ^M ρι στο ος α νε ε στη η ε εκ
 νε κρω ω ων θα να ατω ^M θα α να α το
 ο ον πα τη η η σα α α ας και αι τοι οις
 εν τοι οις μνη η μα α α σι ^π ζω ω ην χα ρι
 σα α αμε νο ο ο ο ο ο ο ο ο ος ^π

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν
· Αντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ἄρχος πᾶν Νη^ξ

1. γ^N — — + Δ — Γ — ξ
Ἄρκυ ρι ε ε λε ε η σον ἄ
2. γ^N — Γ — + Δ — Γ — ξ
Ἄρκυ ρι ε ε λε ε ε η σον ἄ^ε
3. γ^N — Γ — + Δ — Γ — ξ
Ἄρκυ ρι ε ε λε ε ε η σον ἄ^N
Δ
4. γ^Δ — Γ — + Δ — Γ — ξ
Ἄρκυ ρι ε ε λε ε ε η σον ἄ^Δ
5. γ^Π — Γ — + Δ — Γ — ξ
Ἄρκυ ρι ε ε λε ε ε η σον ἄ^ε
6. γ^N — Γ — + Δ — Γ — Δ — ξ
Ἄρκυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον ἄ^γ

ΕΤΕΡΑ.

1. γ^N — Γ — + Δ — Γ — ξ
Ἄρκυ ρι ε ε λε ε ε η η σον ἄ^γ
2. γ^N — Γ — + Δ — Γ — Δ — ξ
Ἄρκυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον ἄ^ε

3. ν Δ Κ ρ ε ε λ ε η η σ ο ν Δ
 Η Χ ρ ι ε ε λ ε η η σ ο ν Δ
4. ν Δ Κ ρ ε ε ε λ ε η σ ο ο ο ν Η
 Η Χ ρ ι ε ε ε λ ε η σ ο ο ο ν Η
5. ν Ν Κ ρ ε ε λ ε ε η σ ο ν Π π
 Η Χ ρ ι ε ε λ ε ε η σ ο ν Π π
6. ν Ν Κ ρ ε ε λ ε ε ε η σ ο ν ν
 Η Χ ρ ι ε ε λ ε ε ε η σ ο ν Η ν
7. ν Γ Κ ρ ε ε λ ε η σ ο ν Η
 Η Χ ρ ι ε ε λ ε η σ ο ν Η
8. ν Δ Θ Κ ρ ε ε λ ε η σ ο ν Δ
 Η Χ ρ ι ε ε λ ε η σ ο ν Δ
9. ν Δ Κ ρ ε ε λ ε η σ ο ν Γ
 Η Χ ρ ι ε ε λ ε η σ ο ν Γ
10. ν Ν Κ ρ ε ε λ ε ε η σ ο ν Π π
 Η Χ ρ ι ε ε λ ε ε η σ ο ν Π π
11. ν Ν Κ ρ ε ε λ ε ε ε η σ ο ν Η ν
 Η Χ ρ ι ε ε λ ε ε ε η σ ο ν Η ν
12. ν Ν Κ ρ ε ε Η Ο Ι Κ ρ ι ε Η
 Η Χ ρ ι ε ε Η Ο Ι Κ ρ ι ε Η

Ἄντιφωνον α'.

Ἄρχος Δι

Σπίχ. α'. χ^M — Δ — — — —
Δ λα λα ζα τε τω Κυ ρι

— — — —
ω πα σα η γη Δ
χ^M — — — — — — — —
Δ Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Γ + Γ
τερ σωσονημας 6

Σπίχ. β'. χ^M Δ — — — —
6 Ψα λα τε δη τω ο νο μα
— — Δ — — — — — — — —
τι αυ του Δ δο τε δο ζαν εν αι νε σει
αυ του Δ

χ^M — — — — — — — —
Δ Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Γ + Γ
τερ σωσονημας 6

Σπίχ. γ'. χ^M — — — —
6 Ει πα τε τω Θε ω ως φο

βε ρα τα ερ γα σου ^Δ Εν τω πλη θει της
 δυ να με ως σου ψευ σον ταισε οι εχ θροι
 σου ^Δ

^M
^Δ Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου ^Δ ^Γ ^Δ ^Γ
^B
 τερ σωσον η μας ⁶

Σπίχ. δ^ν. ^Δ ⁶ Πα σα η γη προ σκυ νη σα
 τω σαν σοι και ψα λα τω σαν σοι ^Δ ψα λα
 τω σαν δη τω ο νο μα τι σου ^Γ ψι

στε ^Δ
^M
^Δ Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου ^Δ ^Γ ^Δ ^Γ
^B
 τερ σωσον η μας ⁶

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἄλλας πρεσβείαις της Θεοῦ ο τούκου
Σωτερ σωσον η μα α ας

Αντίφωνον β'.

Σπίχ. α'. Θεος οι κτειρησαι η
μας και ευ λο γη σαι η μας ε πι φα
ναι το προ σω πον αυ του εφ η μας και
ε λε η σαι η μας
Εωσον η μα ας γι ε Θεου ο α
να στας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλ λη
λουι α

Σπίχ. β'. χ̄ ^M Του γνω ναι εν τη γη την ο

δον σου εν πα σιν ε θνε σι το σω τη ρι
ον σου

χ̄ Κω σον η μα ας γι ε Θε ου ο α

να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη
λου ι α

Σπίχ. γ'. χ̄ ζο μο λο γη σα σθω σαν

σοι λα οι ο Θε ος ε ζο μο λο γη
σα σθω σαν σοι λα οι παν τες

χ̄ Κω σον η μα ας γι ε Θε ου ο α

να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη

Γ Δ
λου ι α Δ

Σπίχ. δν.

χ M
Δ Ευ λο γη σαι η μας ο Θε
ος Δ και φο βη θητωσαν αυτον Δ παντα τα
πε ρα τα της γης Δ

χ Δ
Δ Σω σον η μα ας γι ε Θε ου Δ ο α
να στας εκ νε κρων Δ ψαλ λον τας σοι αλ λη

Γ Δ
λου ι α Δ

χ Δ
Δ Ηο ξα Πα τρι και γι ω και Α γι

ω Πνευ μα τι Δ

χ Δ
Δ Και νυν και α ει και εις τους αι αι

ω νας των αι αι ω νων α μην Δ

Ν Δ
 Ο μο νο γε νης γι ος και Λο γος
 του Θε ου Δ α θανατος υ πα α α αρ χων 6
 και κα τα δε ζα με νος δι α την η με
 τε ραν σω τη ρι ι αν Δ σαρ κω θη η ναι ζ'
 εκ της A γι ας Θε ο το κου Δ και α ει
 παρ θε νου Ma ρι ας Δ α τρε ε πτως ε ε
 ναν θρωπη σας 6 σταυρω θεις τε Χριστε ο Θε
 ος Δ θα να α τω θανατον πα τη σας Ζ ει
 εις ων Ζ της A γι ας Τρι α δος Δ συν δο
 ζα ζο ο με νος τω Πα τρι Δ και τω A γι ω
 Πνευματι 6 σωσον η μα α ας Δ

Αντίφωνον γ'.

Ἅγιος πάτερ Πατέρας

Στίχ. α'. Ἐκλείπει καπνός,

καὶ στηρώσει Θεός καὶ
διασκορπίσει σάνοις εἰς θρούς αὐ-

τους καὶ φυγεῖ τῷ σάνῳ ποπρόσωπου αὐ-

τους οἱ μισουνταῖς αὐτοῦ
κριθήσονται στοὺς ανεμούς εἰς εκ νε-

πατητὰς αἵρετος τοῦ οὐνού
τοῖς οἰς μνηματοῖς αἵρετος τοῖς εν

πατηταῖς αἵρετος τοῖς εν

τοῖς οἰς μνηματοῖς αἵρετος τοῖς εν

πατηταῖς αἵρετος τοῖς εν

πατηταῖς αἵρετος τοῖς εν

πατηταῖς αἵρετος τοῖς εν

Σπίχ. γ'. χ ^M ου τως α πω λουν ται οι α μαρ
 τω λοι ^χ ^q α πο προ σω που του Θε ου ^q ^K και
 οι δι και οι ευ φρανθη τωσαν ^χ ^q

Στίχ. δ'. Λύτη ἡ ἡμέρα, ἦν ἐποίησεν ὁ
 Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα, καὶ εὐφροανθῶμεν ἐν
 αὐτῇ.

^Π ^χ ^q χρι στο ος α νε ε στη η ε εκ νε
 κρω ω ων θα να ατω ^Δ ^M θα α να α το οον
 πα τη η η σα α α ας και αι τοι οις εν
 τοι οις μνη η μα α α σι ^π ^q ζω ω ην χα ρι
 σα α αμε νο ο ο ο ο ο ο ο ος ^π ^q

Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

Ἄρχος ἄντα Δι

Χ ^M Δ
 Δ ^A Εν Εκ κλη σι ι αις ευ λο γει τε
 τον Θε ον Δ ^B Κυ ρι ον εκ πη γων Iσ ρα ηλ ⁶
 Δ ^A Γ ^A Δ ^M
 Σω ω σον η μα αις γι ε Θε ου Δ ο α να
 Δ ^A Δ ^A Δ ^G
 στας εκ νε κρων Δ ψαλ λον τας σοι αλ λη λου
 Δ
 ι α ^A

Απολυτίκια.

Ἄρχος Ἐπί Δι

Χ ^M ο ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο
 του ζυ λου κα θε λων ^A το αχραν τον σου Σω
 ω ω ω μα ⁶ σιν δο νι κα θα ρα ει λη σας
 και α ρω ω μα σιν ^A εν μνη μα τι και νω
 κη δεν σας α πε θε το ⁶ αλ λα τρι η με ρος α
 νε στης Κυ υ ρι ε ^A πα ρε χων τω κο
 σμω το με γα ε ε ε λε ος ^A

Δ
 Ο τε κα τη ηλί θες προς τον θα να τον
 η ζω η η α θα α να τος Δ το τε τον
 Α δην ε νε εκρωσας τη α στραπη της Θε
 ο τη τος 6 ο τε δε και τους τε θνε ω
 τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε εστη σας Δ
 πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων
 ε κραυ γα λον 6 Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος
 η μων δο ο ο ζα σοι Δ

Μ Δ
 Α Ταις Μυ ρο φο ο ροις γυ ναι ξι πα
 βρα το μνη μα ε πι στας Αγ γε λος ε βο
 οο ο α 6 τα μυ ρα τοις θνη τοις υ παρχει
 αρ μο ο δι α Δ Χρι στος δε δι α φθο ρας
 β ε δει χθη αλ λο τριος 6 αλ λα κραυ γα σα τε
 α νε στη ο Κυ υ ρι ος Α πα ρε χων τω
 κο σμω το με γα ε ε ε λε ος Δ

Ἄπολυπίκον τοῦ Ἀποστόλου ἡ Ἰησοῦς
 ποὺ ο στο
 λε Χριστωτωθε ω η γαπη με νε ἀ ε
 πι τα χυνον ρυσαι λα ον α να πο λο γη
 τον δε χε ται σε προ σπι ι πτον τα ἀ ο
 ε πι πε σοντατω στη θει κα τα δε ξα με
 νος ἀ ον ι κε τευ ε θε ο λο γε και
 ε πι μονον νε φος ε θνωνδι α σκε δα α α
 α σαι ἀ αι του με νος η μιν ει ρη νην
 και το με γα ε λεος

Ἄπολυπίκον τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς τῶν Μυροφόρων

Αὐτόμελον Ἡχος β'

Ἐχαί αι ρε ταις Μυ ρο φο ροις φθεγ
 ξα α με νος τον θρη νον της προ μη το ρος
 Ευ ας κα τε ε παυ σας τη Α να στα σει
 σου Χρι στε ο Θε ος τοις Α πο στο λοις δε
 τοις σοις κη ρυτ τειν ε πε ε τα ξας ο Σω
 τηρ ε ξα νε στη του μνη η η μα το ο ο ο
 ος

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ και ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ.

Προκείμενον. Ἡχος πλ. δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Καθολικῆς Α' Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα. 1:1-7

“Ο οὖν ἀπ’ ἀρχῆς, ὁ ἀκηκόαμεν, ὁ ἐωράκαμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὁ ἐθεασάμεθα καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν, περὶ τοῦ Λόγου τῆς ζωῆς· (καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη, καὶ ἐωράκαμεν καὶ μαρτυροῦμεν καὶ ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἥτις οὖν πρὸς τὸν Πατέρα καὶ ἐφανερώθη ὑμῖν). ὁ ἐωράκαμεν καὶ ἀκηκόαμεν, ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν, ἵνα καὶ ὑμεῖς κοινωνίαν ἔχητε μεθ’ ἡμῶν· καὶ ἡ κοινωνία δὲ ἡ ἡμετέρα μετὰ τοῦ Πατρὸς καὶ μετὰ τοῦ Γενοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. καὶ ταῦτα γράφομεν ἡμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ᾖ πεπληρωμένη. Καὶ αὕτη ἔστιν ἡ ἐπαγγελία οὖν ἀκηκόαμεν ἀπ’ αὐτοῦ καὶ ἀναγγέλλομεν ὑμῖν, δτι ὁ Θεὸς φῶς ἔστι καὶ σκοτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν οὐδεμία. Ἐὰν εἴπωμεν δτι κοινωνίαν ἔχομεν μετ’ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ σκότει περιπατῶμεν, ψευδόμεθα καὶ

οὐ ποιοῦμεν τὴν ἀλήθειαν· ἐὰν δὲ ἐν τῷ φωτὶ περιπατῶμεν, ως αὐτός ἐστιν ἐν τῷ φωτί, κοινωνίαν ἔχομεν μετ' ἀλλήλων, καὶ τὸ αἷμα Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Γίοῦ αὐτοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀμαρτίας.

Ἄλληλούϊα. (γ') Ἡχος α'.

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ Ἀγίων.

Κοινωνικόν εἰς Ἀπόστολον.
Ἰωάννου Μαυρομάτη Πρωτοψάλτου.

Ἄχος πᾶς Νη^Ω ρ^N λέγεται πατέρας ασαν τη
 ην γη
 ζη
 η ε ζη η ηλθε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 εν φθοο ο φθοο ο ο ο ο ο ο ογ γο ο ο ο ο ο ο ο
 α α α α α αυ τω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ων και εις τα πε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε βα α εις τα πε ε βα τα α α κα

α α α α **υ** τη ης οι κου με ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε νη ης **λ** τα ρη η η η η
 η η μα α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α τα ρη η μα τα
 α
 τω ω ω **ἴ** ω ω ω ω ων **ἢ** Αλ λη λου
 ου ι ι ι ι α α α α α α α α α
 α α α **ἢ**

η η η η η η η η η η η η η η η
η τα ρη η μα α α α τα α α α α α α
τα α ρη μα τα α αυ του ou ou ou ou ou
ou **Αλ** λη λου ou i α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α
α α

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Ἅγιος πάσχα

Ἄγιος πάσχα μαρτυρία Χριστού στην ουρανού με τα λαός
 Βεττες επειδή επειδή επειδή πηγη γη η ης Δασά στα
 να α του χρόνος γε ε ευ σα α α α στε

Ἄγιος πάσχα μαρτυρία Χριστού στην ουρανού με τα λαός
 Σπίτια με γα το μυστηρίον η της Σημείωσης

Χριστέ ε Ανάστασε σε ως χρόνος
 Καθημερινά πάσχα μαρτυρία Χριστού στην ουρανού με τα λαός
 Βεττες επειδή επειδή επειδή πηγη γη η ης Δασά στα
 να α στα να α του χρόνος γε ε ευ σα α α α στε

Σπίχος. χ^Π ————— χ^Π
 χ^Π Δει πνω πα ρα γε γο νας ρ^χ ε κων

παθος ο Α θα να τος ρ^χ
 ρ^Μ ρ^Κ ρ^Π ρ^Γ ρ^Π ρ^Κ ρ^Γ ρ^Δ
 ρ^χ ρ^Π ρ^Γ ρ^Π ρ^Μ ρ^Γ ρ^Κ ρ^Δ
 ρ^χ ρ^Π ρ^Γ ρ^Π ρ^Μ ρ^Γ ρ^Κ ρ^Δ
 ρ^χ ρ^Π ρ^Γ ρ^Π ρ^Μ ρ^Γ ρ^Κ ρ^Δ
 με τα λα α βε ε τε ε ε ε ρ^χ πη γη η ης
 ρ^Κ ρ^Γ ρ^Π ρ^Γ ρ^Π ρ^Μ ρ^Γ ρ^Κ ρ^Δ
 Δ α θα να α του ρ^χ γε ε ευ σα α α α
 ρ^Π ρ^Γ ρ^Π ρ^Γ ρ^Π ρ^Μ ρ^Γ ρ^Κ ρ^Δ
 σθε ε ε ε ε ρ^χ
 Σπίχος. χ^Π ————— χ^Π
 χ^Π Γο τε και ο Α δης ε πι κραν

θη ρ^χ λο γο θε του με νος ρ^χ ψυχα ας α φαι
 ρου με νος ρ^χ
 ρ^Μ ρ^Κ ρ^Π ρ^Γ ρ^Π ρ^Μ ρ^Γ ρ^Κ ρ^Δ
 ρ^χ ρ^Π ρ^Γ ρ^Π ρ^Μ ρ^Γ ρ^Κ ρ^Δ
 ρ^χ ρ^Π ρ^Γ ρ^Π ρ^Μ ρ^Γ ρ^Κ ρ^Δ
 με τα λα α βε ε τε ε ε ε ρ^χ πη γη η ης

Δ ^K α θα να α του^χ γε ε ευ σα α α
 σθε ε ε ε ^χ
 Σπίχος. ^Π ροτε και Μα ρι α η μυ ρι
 σα σα ευ φραν θη ^χ προ σκυ νη σα σα ^χ Θε
 ο ον προ του Μνη μα το^ς ^χ
 χ ^{M K} ^Π ροτε ^χ ρι ^K ^Π ροτε ^χ
 χ ^χ Κω ω ω ω ω μα ^π ^χ Χρι ι ιστου ου ^χ
 Δ ^Π ^M ^K ^Δ με τα λα α βε ε τε ε ε ^χ πη γη η ης
 Δ ^K α θα να α του^χ γε ε ευ σα α α
 σθε ε ε ε ^χ
 Σπίχος. ^Π Ει πα τε τω Πε τρω και τοις λοι
 ποις Α πο στολοις ο τι α νε στη ^χ ^χ εκ νε

κρωων + ιωάννου του θεολόγου αποστόλου κ& ευαγγελιστού
 κρωων ο α θα να τος ρ
 ρ ω ω ω ω μα ρ χρι ι στου ου ρ
 με τα λα α βε ε τε ε ε ε ρ πη γη η ης
 α θα να α του ρ γε ε ευ σα α α α
 σθε ε ε ε ρ α α αλ λη η η λου
 ου ι ι ι α α α α α α α α α
 α

π
ρ

Μετὰ τὴν Θείαν Κοινωνίαν.

Ἐχος λα πα

Χρι στο ος α νε ε στη η ε εκ νε
 κρω ω ων θα να ατω θα α να α το οον
 πα τη η η σα α α ας και αι τοι οις εν
 τοι οις μνη η μα α α σι ζω ω ην χα ρι
 σα α αμε νο ο ο ο οο ο ο ο ος
 π θα μην α μην α μην εις α φε σιν α
 μαρ τι ων και εις ζω ην τηναι ω νι ον
 π Πλη ρω θη η τω το στο ο μα η μων
 αι νε σε ως σου Κυ ρι ε πως υ μνησω
 μεν την δο ξα αν σου ο τι η ξι ι ω ω

σας η η μας Δτων A γι ανσου με τα σχειν
μυ υστηη η ρι ι ι ι αν π τη ρησον η
μα ας εν τω σω α γι α σμω φ ο λην
τηνη με εραν με λε ταν τηνδικαιο συ υ
νη η ηνσουουου ου φΑλλη λου ι α α α α Δ
α α α α α φ φ

Εἶη τὸ ὄνομα.

Ἄρχος Θεοῦ Δι

Ἄλλα μην Ἐι η το ο νο μα Κυ ρι
ου ευ λο γη με νος α πο του νυν και ε
ως του αι ω νος (Δις)

Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
αι ω ω ω νο ο ος Τὸν Εὐλογούντα.

Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
α λιον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἐγίνε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ιεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἅγιου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.